

Dit verslag is onderdeel van het

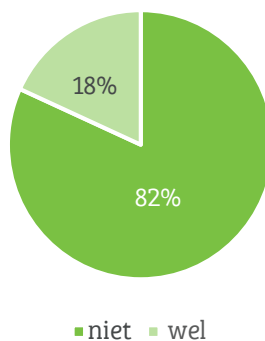
**OPTIMEELVERSLAG
TEELTJAAR 2019**

Bij de samenstelling van dit verslag is de grootst mogelijke zorgvuldigheid betracht. Voor schade van welke aard dan ook, die het gevolg is van handelingen of beslissingen gebaseerd op informatie uit dit verslag, aanvaardt Avebe geen enkele aansprakelijkheid.

Gebruik van gegevens uit dit verslag is uitsluitend toegestaan onder voorwaarde van bronvermelding.

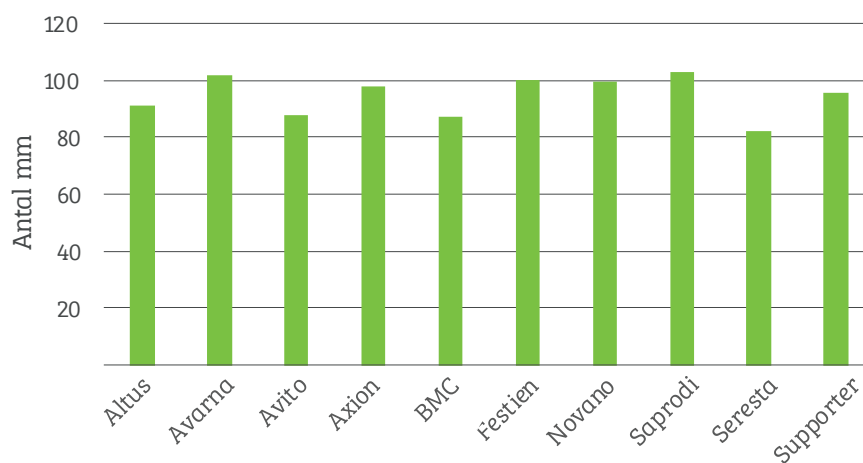
Beregening

In het zetmeeltelend gebied is normaal gesproken weinig aandacht voor beregening, dit komt vooral door de geringe noodzaak hiertoe. Veel gronden hebben voor zetmeelaardappelen genoeg vocht van een combinatie van de gevallen neerslag en bodemvoorraden. Ook de waterschappen zorgen over het algemeen voor voldoende aanvoer van water. Droge jaren wakkeren de vraag aan of beregenen wel of niet rendabel is voor de zetmeelaardappelteelt. Dit hoofdstuk behandelt het vraagstuk of beregenen rendabel kan zijn.

Figuur 4. Diagram van verdeling wel en niet beregende percelen (2019)

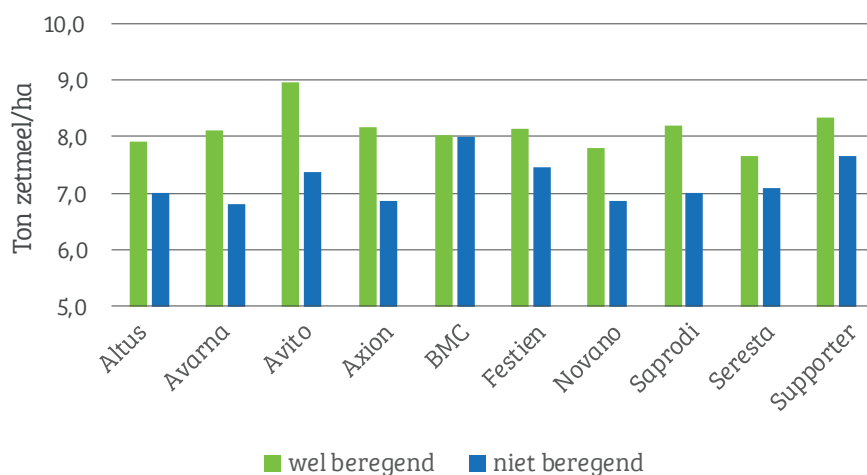
Uit de cijfers blijkt dat 18% van de percelen uit het zetmeelaardappeltelend gebied zijn beregend. Deze percelen zijn variërend van 1 tot wel 10 keer beregend in het seizoen.

Figuur 5. totaal gemiddeld beregende millimeters per ras (2019)

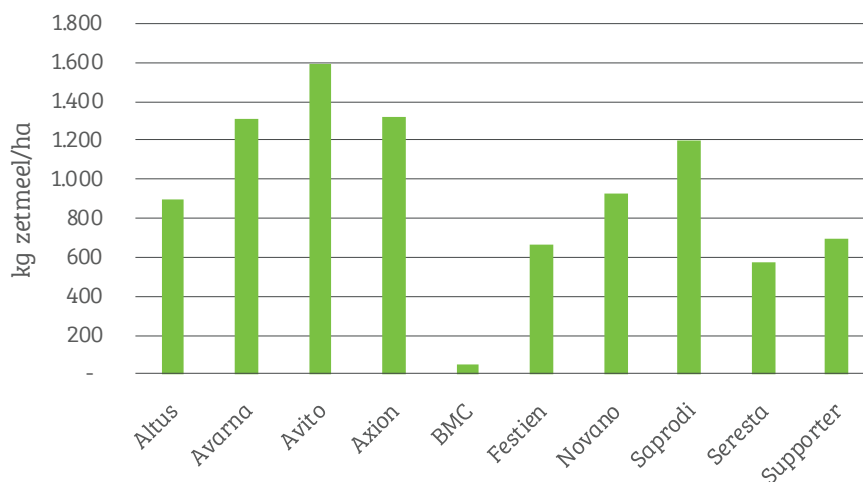
In totaal is in de teelt per ras gemiddeld tussen de 85 en 105 mm water gegeven. Bedrijven hebben gemiddeld 3 á 4 keer beregend, wat neerkomt op een gift tussen de 25 en 30 mm gemiddeld per keer.

Dit jaar zijn ook weer de opbrengsten tussen wel en niet beregend tegenover elkaar gezet. (figuur 6)

Figuur 6. Opbrengstverschillen tussen wel en niet beregend per ras (2019)

De meest voorkomende rassen in de zetmeelaardappelteelt laten zien dat een meeropbrengst is behaald met beregenen. Naast een hogere veldopbrengst is ook het zetmeelgehalte van de beregende percelen iets hoger. Dit komt door de regenval, in augustus en september, die voor reeds verdroogde percelen hergroei hebben veroorzaakt.

Figuur 7. Gemiddelde extra opbrengst beregende percelen per ras (2019)

Gemiddeld is 924 kg zetmeel per hectare meeropbrengst bij beregende percelen behaald. Per ras (figuur 7) zijn er grote verschillen te zien. Deze zijn echter niet alleen aan het ras te verwijten. De reden dat BMC minder verschil tussen wel en niet beregend toont komt met name door de grondsoort. BMC wordt als ras vaker op zwaardere gronden geteeld. Supporter en Festien presteren gemiddeld beter zonder beregend te worden en dus is hier het verschil ook kleiner tussen wel en niet beregend.

Om de kosten van beregening in beeld te krijgen wordt een gegeven genomen uit een enquête verspreid onder alle telers van Avebe. Hier kwam naar voren dat voor beregening per gift van 25-30 mm gemiddeld €112,- per hectare wordt gerekend. Hierbij wordt eigen arbeid niet meegerekend, maar wel de gemaakte kosten voor brandstof en afschrijvingen aan de beregeningsinstallatie.

Om de financiële opbrengst van extra aardappelen te berekenen is uitgegaan van €400,- per ton zetmeel. Bij deze berekening is rekening gehouden met een eventuele vulling van het A-volume en de zetmeelverrekening. Dit komt erop neer dat het break even (kosten gelijk aan de opbrengsten) op 1400 kg aardappelen met 20% ligt. Om daadwerkelijk winst te behalen moet het uiteindelijke rendement boven de break-even uitkomen.

Per keer beregenen (25-30 mm) moet de opbrengst met minimaal 1400 kg aardappelen (met 20% zetmeel) worden verhoogd

Dus als een perceel 3 maal is beregend met 25-30 mm moet er minimaal 4200 kg aardappelen met 20% worden geoogst. De kosten zonder arbeid zijn dan gedekt, om er financieel op vooruit te gaan zou er meer moeten zijn gegroeid. Dit maakt het lastig om te bepalen of beregening rendabel is. Tijdens het verwerken van de gegevens is opgevallen dat er erg veel variatie is tussen percelen. Dit komt door verschillen in rassen, grondsoort, bemesting en natuurlijke neerslag. Elke teler moet voor zichzelf uitmaken of de kosten opwegen tegen de meeropbrengsten.